

لزوم طراحی شبکه خطوط اتوبوسرانی : مطالعه موردی شهر کاشان

اندیشه رنجبری، دانشجوی دکتری برنامه ریزی حمل و نقل، دانشکده عمران دانشگاه علم و صنعت ایران
افشین شریعت مهمینی، استادیار دانشکده عمران دانشگاه علم و صنعت ایران

a_ranjbari@civileng.iust.ac.ir

shariat@iust.ac.ir, 021-77240098

چکیده

سیستم اتوبوس شهری یکی از اساسی‌ترین ارکان حمل و نقل عمومی در شهرها به شمار می‌آید و افزایش کارایی و مطلوبیت این سیستم همواره مورد توجه برنامه‌ریزان و گردانندگان سیستم حمل و نقل بوده است. طراحی شبکه خطوط به عنوان اولین و مهمترین گام در فرایند برنامه‌ریزی سیستم اتوبوسرانی، نقش بسیار مهم و کلیدی را در این خصوص دارا می‌باشد. اما علی‌رغم مطالعات بسیاری که تا کنون بر روی این مسئله انجام شده است، طراحی شبکه اتوبوسرانی در کشور ما همچنان به صورت دستی و بر مبنای قضاوت مهندسی صورت می‌گیرد. در مطالعه حاضر سعی شده است تا با معرفی یک روش ابتکاری برای طراحی شبکه و مقایسه عملکرد شبکه حاصل با شبکه وضع موجود که به صورت دستی و سنتی ایجاد شده است، لزوم طراحی شبکه نشان داده شود. روش ارائه شده بر روی شبکه معابر شهر کاشان پیاده شده و نتایج در قالب 7 شاخص عملکردی ارائه گردید. نتایج تحلیل نشان دادند که طراحی شبکه با روشهای علمی نتایج بهتری را هم از دیدگاه استفاده کنندگان و هم از دیدگاه گردانندگان سیستم نسبت به طراحی‌های سنتی، در پی خواهد داشت و در صورت اجرای شبکه حاصل، علاوه بر افزایش مطلوبیت، تا حد بسیاری از هزینه‌های سیستم نیز کاسته می‌شود.

کلید واژه: حمل و نقل عمومی، طراحی شبکه اتوبوسرانی، روش ابتکاری، شاخص‌های عملکردی.